

tilsvarende overtagelsesbestemmelse i § 38 om byggeliniepålæg.

Til nr. 20.

Bestemmelsen er ændret for at præcisere, at udarbejdelse af regler om sikkerhedsforanstaltninger ved jernbaner fortsat henhører under ministeriet for offentlige arbejder, og ikke under justitsministeriet, som varetager vejafmærkning.

Til nr. 21, 22 og 23.

Bestemmelserne medfører en administrativ forenkling af proceduren for en vejs nedlæggelse som offentlig.

Det har hidtil været en landvæsenskommission, der skulle tage stilling til, om en vejstrækning, som vejbestyrelsen påtænkte nedlagt, skulle opretholdes som privat fællesvej. I overensstemmelse med henstilling fra ministeriet for offentlige arbejders arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration har man søgt tilvejebragt en enklere administrativ løsning af disse sager. Man har fundet det hensigtsmæssigt at tillægge taksationsmyndighederne denne beføjelse i henhold til vejloven, idet disse kommissioner i forvejen tager stilling til beslægtede problemer, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt der er fornøden vejadgang til en ejendom, jfr. § 69, stk. 2.

Bestemmelsen i § 90, stk. 6, er i overensstemmelse med praksis og foreslås for at fastslå gældende retsstand.

Bestemmelsen i § 91, stk. 4, er en konsekvens af, at begrebet nedlæggelse af vej ved retningsplan i Københavns kommune ophæves. Denne gav vejbestyrelsen tilsvarende hjemmel til at overdrage et nedlagt vejareal til ejeren af en tilgrænsende ejendom, jfr. Københavns bygge lov § 28, stk. 1. Bestemmelsen er ved ændringsforslaget gjort generel for hele landet.

Bestemmelsen i § 91, stk. 5, er ønsket af matrikel-direktoratet med henvisning til tilsvarende forpligtelse for vejmyndighederne i forbindelse med nedlæggelse af almene veje og private fællesveje.

Til nr. 24, 25 og 26.

Bestemmelserne om nedlæggelse af almene veje — der er nærmere defineret i lov om private fællesveje § 4, — er søgt forenklet og samordnet med reglerne i lov om private fællesveje om nedlæggelse af private fællesveje, jfr. nærværende lovforslag § 2, nr. 33-35. Bestemmelserne om meddelelse ved anbefalet brev foreslås ophævet, jfr. bemærkningerne til nr. 5-7, og samtidig foreslås pligten til at afholde åstedsforretning afskaffet. Kommunalbestyrelsen vil fremtidig selv kunne skønne over behovet

for et sådant møde med de interesserede, og disse er i forvejen beskyttet af bestemmelsen i § 95, stk. 3, hvorefter beslutning om omlægning eller nedlæggelse af almen vej kan kræves indbragt for en uafhængig instans.

Anke af vejbestyrelsernes beslutning om nedlæggelse eller omlægning af almene veje kan efter de gældende regler ske til en landvæsenskommission. Ministeriet for offentlige arbejders arbejdsgruppe vedrørende dobbeltadministration har henstillet til ministeriet at søge en enklere løsning af dette spørgsmål. Man har fundet det naturligt at ændre bestemmelsen, således at afgørelser, der går ud på omlægning eller nedlæggelse af vejen, kan begæres indbragt for taksationsmyndighederne, jfr. bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i §§ 90-91, medens andre afgørelser kan påklages efter lovens almindelige regler, jfr. § 4.

Til nr. 27.

Som en konsekvens af lovens almindelige system har man fundet det naturligt at sidestille offentlige stier med offentlige veje. Herefter kan private fællestier overtages som offentlige, uden at overtagelsen skal ske for en bestemt periode, og overtagelsen indebærer, at stiernes areal erhverves af det offentlige. De erstatningsmæssige problemer, der rent undtagelsesvis måtte kunne opstå, må som ved overtagelse af private fællesveje som offentlige løses af taksationsmyndighederne.

Til nr. 28.

Bestemmelsen er omformuleret, således at den svarer til den tilsvarende bestemmelse i lov om private fællesveje.

Til nr. 29.

Bestemmelsen foreslås ændret i konsekvens af, at den tildels modsvarende bestemmelse i færdselslovens § 64, stk. 1, forudsættes ophævet ved forslag til ny færdselslov. Kompetencen til at kræve beplantning fjernet m.v. og til selv om fornødent, at forestå fjernelsen, er overført fra politiet til vejbestyrelsen.

Til nr. 30.

Den foreslåede bestemmelse i § 104a svarer til den nugældende færdselslovs § 62, der forudsættes ophævet ved forslag til ny færdselslov.

Til nr. 31 og 32.

Ændringerne er redaktionelle.